

Dílny na sídlišti Ďáblice

diplomová práce Marie Tomkové

z ateliéru Michala Kuzemenského a Petry Kunarové, FA ČVUT, 2021

Posudek oponentky Barbory Šimonové

Maria, snad proto, že sama na jiném sídlišti vyrostla, akceptuje Ďáblické sídliště, jaké je. Není pro ni druhořadým prostředím, které potřebuje napravit (zahustit nebo vylepšit, ale možná tento postoj vyplynul ze zadání). Sídlíštní “centra” mění od 1989 svoji náplň, šance na zachování jejich původní podoby mizí. Vybavují si éru heren, non-stopů a kasín, nástup obchodních řetězců, nedávno se objevily soukromé zdravotní kliniky.

Vznikly také komunitní centra a prostory pro sousedské aktivity. K tomuto směru se řadí i projekt flexibilních a sdílených dílen v místě zbouraného kina Moskva (Ládví), na jehož místě se dnes staví nový supermarket.

Největší výhodou sdílených dílen je sdílení strojů (nářadí) a prostoru, který by si jednotlivci sám pro sebe a doma nemohl dovolit. Dále je to odborná pomoc od dílenského, vzdělávání a maximální vstřícnost ke všem skupinám obyvatel, tzn. dostupnost, základní levnost.

Charakter práce je pro Marii neprašný, nehluký a bez zápachu: šití, oprava kol, kresba, co-work, práce u stolu nebo s počítačem. Pronajímají se jednotlivé dílny nebo místa/m² ve sdílené dílně, chybí podmínky pro hluk a špínu. Ale novostavba dílen by měla umět zahrnout i obvyklý program sdílených dílen takové velikosti jako je práce dřevem, kovem, textilem, 3D tiskem, laserem, elektronikou atd. Místa je dost a dům lze technicky “dovystrojit” dle potřeby.

Pro začínající a hobby řemeslníky musí být pronájem či členství dostupné. Drahý pronájem změní tento celoprosklený dům v showroom nebo v kancelářskou budovu, čemuž by nahrávalo i podzemní patro s garážemi pro “kutily”. Většina současných sdílených dílen je ve stávajících objektech a vyžaduje podporu a investice z veřejných peněz, je napojena na další kulturní a vzdělávací aktivity. Lépe by se mi představovalo obsazení stávajícího prostoru než vznik novostavby. Uplatili by kutilové vznik novostavby a nájem (např. družstevně)? Nebo by se program domu překloupil v administrativu a obchody?

Budova dílen natolik sedí v situaci, že dělá dojem jakoby se jednalo již o rekonstrukci či přepláštění stávajícího skeletu. Maria upravuje okolí domu a prostor pěší trasy od metra, vstupní terasu Kulturního domu Ládví zpřístupňuje schody po větší délce, kolem svého domu si naopak nelogicky terasu bez schodů vytváří.

Když jsme mluvily o půdorysu, bylo vidět, že Marii práce pohltila, co se týče flexibility, rozvržení, dům funguje velmi dobře. Určité přemýšlení o energii (a zlevnění provozní stránky) by bylo dobré vzhledem k celoprosklenému plášti. Je celoprosklení dílen to právě pro soustředění na práci? Z exteriéru je zobrazen ponurý, v interiéru však velmi prosvětlený dům, je to záměr nebo nedokonalost zobrazení? V garáži jsou autovýtahy, mohla by být rampa? A co střecha, na kterou se dívají lidé z oken?

Jako referenci k provozu lze zmínit Servisní a výrobní provozy pro divadelní techniku v Praze na Chodově od Vítězslavy Rothbauerové z roku 89.

Práce doporučuji k obhajobě, navrhuji absolutorium, hodnotím A, děkuji a Marii přeji ať si uchová radost z práce a ať se jí daří.

V Praze dne 6. 6. 2021, Ing. arch. MgA. Barbora Šimonová